

Nr 5
wrzesień
2018

NASZA GMINA

BEZPŁATNY BIULETYN INFORMACYJNY GMINY JÓZEFÓW NAD WIŚLĄ

Dwumiesięcznik

W numerze:

Nasza Mała Ojczyzna -Mariampol

Dożynki gminne i nie tylko...

100-lecie OSP w Chruślinie

NASZA MAŁA OJCZYZNA-MARIAMPOL

Kolonia Mariampol powstała około poł. XIX w., na części gruntów wsi Bór. Do uwłaszczenia w 1864 roku wieś należała do klucza józefowskiego, stanowiącego własność Idalii z Niesiołowskich Dolińskiej, a po jej śmierci córek Wandy i Marii Dolińskich mocą testamentu z 19 października 1858 r. Od 1880 właścicielem klucza został Tadeusz Zyberk-Plater, który odkupił go od sióstr Dolińskich za 140.000 zł mocą kontraktu z 30 stycznia 1880 r.

Rys historyczny

Dokładną datę powstania wsi trudno ustalić. Nie ma o niej wzmianki a *Tabeli miast, wsi i osad Królestwa Polskiego z 1827 r.* Brak o niej zapisu w *Księdze Hipotecznej* w momencie jej zakładania około 1824 r. Nie wspomina o wsi ks. Karol Boniewski w *Opisie historycznym diecezji lubelskiej* powstałym przed 1845 r.

Pierwsza odnaleziona wzmianka o kolonii Mariampol pochodzi z 1863 r. i jest odnotowana w rękopisie „*Diecezja lubelska*” opracowana przez ks. Karola Boniewskiego. Kolonia była wówczas zamieszkała zaledwie przez 3 osoby (a więc składała się tylko z jednej zagrody) i wchodziła w skład parafii Rybitwy. Stąd należy wnosić, że jej początki sięgają połowy XIX w. a wieś zaczęła się organizować na gruntach wsi Bór, też należącej do parafii Rybitwy. Już po uwłaszczeniu Mariampol otrzymał dodatkowy nadział gruntu tzw. „Przydatek”. Wzrasta też liczba gospodarstw, która w 1905 r. osiągnęła sumę 27 zagród. W tym czasie wieś zajmowała 107 i 2/3 dziesięcin powierzchni ziemi uprawnej (tj. ok 117 ha) i zamieszkiwało ją 81 mieszkańców. Średnio na 1 zagrodę przypadało więc 3,96 ha ziemi uprawnej.

W 1924 r. liczba zagród spadła do 23, liczba mieszkańców wzrosła do 139 (z czego 67 stanowili mężczyźni, 72- kobiety). Po II wojnie liczba zagród nieznacznie wzrosła, a w roku 1984 liczyła 26 gospodarstw i 118 mieszkańców.

Wieś ma 120,66 powierzchni, z czego 107,22 ha stanowią użytki rolne, reszta tj. 13,44 ha to lasy, nieużytki i tereny zajęte pod zabudowę.

Do okresu międzywojennego wszystkie budynki wykonane były z drewna. Dopiero pod koniec tego okresu zaczęto stosować cegłę czerwoną oraz kamień, który wydobywano z kamieniołomu obecnie częściowo już zasypanego, znajdującego się w odległości ok. 1 km na płd. od zabudowy wsi.

W czasie II wojny w wyniku działań przesuwanego się latem 1944 r. frontu wieś została częściowo zniszczona, ludność zaś chwilowo ewakuowano do pobliskiej Chruśliny. Po wojnie częściowo zniszczone gospodarstwa zostały odbudowane, przy czym jako materiału budowlanego coraz częściej stosowano czerwoną cegłę. W tym czasie około połowy lat 50-tych wieś została zelektryfikowana. Z końcem lat 60-tych mieszkańcy wsi zaczęli odchodzić od tradycyjnego budownictwa. W miejsce dotychczasowych domów drewnianych lub parterowych budynków mieszkalnych wykonanych z czerwonej cegły zaczęto wznosić domy jednopiętrowe lub parterowe, często z mieszkalnym poddaszem o nieregularnym układzie przestrzennym zupełnie odbiegającym od układu tradycyjnego. Jako materiał budowlany zaczęto stosować cegłę silikatową, pustaki oraz rzadziej cegłę czerwoną.

Pierwszym sołtysem Mariampola był Walkiewicz Jan, później zastąpił go Wilk Aleksander, który sprawował stanowisko rok. Od 1946 sołtysem był Zając Władysław. Mariampol wchodził w skład gminy Rybitwy. W składzie Gminnej Rady narodowej z roku 1948 weszli: Zaroda Paweł- członek prezydium i Walenia Franciszek- członek Gm. Komisji Budownictwa. Od maja 1948 roku na czele prezydium GRN stanął Kazimierz Pasztelan.

Ustawa z 20 marca 1950 roku znosi samorząd terytorialny. Rozwiązano organy wykonawcze gmin (wójt i zarząd gminy), rady gromadzkie. Ich kompetencje przejęły rady narodowe. Od roku 1950 sołtysem Mariampola był Janeczko Bronisław. Rok 1953 przyniósł zmiany w podziale administracyjnym. Gminy zastąpiono mniejszymi jednostkami-

gromadami. Mariampol wszedł w skład gromady Prawno. Z początkiem 1963 roku siedzibę gromady przeniesiono do Mazanowa i w związku z tym zmieniono nazwę gromady na Mazanów. W kadencji 1958-61 sołtysiem był Walenia Franciszek, a w skład GRN Mazanów wszedł Górski Henryk.

W 1964 roku obchodzono 20-lecie PRL-u. Gromada Mazanów mogła poszczycić się dwoma bibliotekami i ośmioma punktami bibliotecznymi. Funkcjonowała świetlica gromadzka z telewizorem (PGR Mazanów). Wybudowano świetlicę w Miłoszówce i Stefanówce. Na terenie gromady działało 12 kółek rolniczych posiadających dwa traktory. Zelektryfikowano większość wsi wchodzących w skład gromady. W drugiej połowie lat sześćdziesiątych gromada Mazanów wysunęła się w rankingach powiatowych na prowadzenie.

W roku 1967 sołtysiem zostaje Janeczko Bronisław, a w skład GRN wchodzi Górski Henryk i Walenia Jan. Gromada Mazanów liczyła 6040 ha, obejmujących 18 wsi z 16 sołectwami i PGR Mazanów (420 ha, 40 pracowników). W sumie w gromadzie działało 1284 gospodarstw rolnych z liczbą

3200 osób. Ponad 90 % mieszkańców utrzymywało się z rolnictwa. Gromada zakończyła działalność w 1972 roku.

29 listopada 1972 roku Sejm uchwaślił ustawę o radach narodowych. W roku 1973 powstała Gmina Józefów nad Wisłą, w skład której weszły dotychczasowe gromady i miejscowości a wśród nich i Mariampol. Sołtysiem kadencji 1974-78 oraz 1978-1981 pozostaje nadal Janeczko Bronisław, a w skład GRN Józefów wchodzi Henryk Górski. W latach 1984-1988 radnym Gminnej Rady Narodowej w Józefowie zostaje Białkowski Edward a w następnej kadencji Denek Danuta.

Rok 1998 to reforma samorządowa. Wprowadza samorząd gmin i rady gmin. Rok później zaczynają działać samorządy powiatów i województw. Pierwsze wolne wybory odbyły się w 1998 roku. W tej kadencji i następnej funkcję sołtysa pełni Wojcieszek Józef. W ciągu następnych lat , do roku 2010 sołtysiem Mariampola był Denek Krzysztof. W latach 2010-2014 wsi przewodniczy Mariusz Bańka. Obecnie funkcję sołtysa pełni Zygmunt Bańka.

Bibliografia:

1. *Mariampol gm. Józefów nad Wisłą*, Pracownia Konserwacji Zabytków Oddział w Lublinie, Lublin 1987
2. Zugaj L. *„Historia Gminy Józefów nad Wisłą (zarys dziejów do 1990 roku)»*, Lublin 2014
3. Nowak M. *„25 lat Samorządności w Gminie Józefów nad Wisłą»*

JĘZYK ANGIELSKI „OKNEM” NA ŚWIAT

Co łączy położony we wschodniej Polsce Józefów nad Wisłą z Portugalią, Sycylią, Hiszpanią, Rumunią i Bułgarią? Wydawać by się mogło, że nic. Różnią się kulturą, religią, dzieli je od siebie tysiące kilometrów. Jednakże właśnie ta różnorodność stanowi doskonałą bazę do nawiązania współpracy międzynarodowej, do poszukiwania wspólnych rozwiązań. Dlatego uznano, że uczniowie z tych odległych państw będą mogli- w ramach projektu Erasmus+ „ UnESCo- Untold Experiences Stories of a Country”- podjąć wspólne działania mające na celu poznanie dziedzictwa kulturowego własnego regionu, kraju oraz krajów partnerskich, uczenie się tolerancji wobec innych kultur.

Dlatego z dniem 1 września 2018 roku w naszej szkole realizowany jest kolejny projekt finansowany ze środ-

ków Unii Europejskiej w ramach Programu Erasmus+.

Sukcesem jest dla nas to, że projekt “UnESCo-Untold Experiences Stories of a Country” zdobył uznanie i pozwoli nam na realizację postawionych zadań, które niewątpliwie wpłyną na jakość pracy w naszej szkole co będzie korzystne dla całej społeczności szkolnej oraz lokalnej. Warto zaznaczyć, że nasza szkoła jest głównym koordynatorem tego projektu.

Projekt będzie realizowany przez uczniów i nauczycieli ZSO w Józefowie nad Wisłą i będzie trwał 24 miesięcy od 1.09.2018 do 31.08.2020.

W ramach tego projektu nasza szkoła otrzymała dofinansowanie na udział w realizacji mobilności oraz różnorodnych, ciekawych zadań projektowych.

Całkowita kwota przyznanej dotacji to 33 487.000 Euro (ok.144 tys. PLN). Zaplanowano dwa rodzaje mobilności: krótkie programy szkoleniowe dla pracowników (short term joint staff training events), w których wezmą udział nauczyciele z naszej placówki oraz nauczyciele krajów partnerskich i krótkoterminowe wyjazdy grup uczniów (short term exchange of group of pupils), w których wezmą udział zarówno nauczyciele jak i uczniowie.

W ramach projektu zaplanowane są 3 wyjazdy dla 3 nauczycieli do Portugalii, Rumunii oraz Polski. Natomiast uczniowie (4 z każdego kraju partnerskiego z 2 nauczycielami) będą mieli możliwość wyjazdu na krótkoterminowe podróże edukacyjne do każdego kraju partnerskiego.

Szkoły partnerskie Polski :
 Paço de Arcos School Grouping, Portugalia (koordynator- Ana Cristina Martins)
 IISS Calleri, Włochy (koordynator- Alessandro Ruffino)
 Profesionalna gimnazia "Ivan Hadzhiev", Bułgaria (koordynator- Krasimira Chorbadzhiyska)
 Colegiul Tehnic "Toma N. Socolescu", Rumunia (koordynator- Marian Dragomir)
 IES Pablo Ruiz Picasso, Hiszpania (koordynator - Noelia Sanchez)
 Główny koordynator projektu: Ludmiła Makoviychuk

"LEVEL UP- podniesienie kwalifikacji nauczycieli przedmiotów matematyczno-przyrodniczych, humanistycznych oraz języków obcych".

Taki tytuł nosi projekt edukacyjny, realizowany w naszej szkole od 1 listopada 2018 do 31 października 2020. Projekt dotyczy szkoleń kadry edukacyjnej w placówkach europejskich i jest finansowany przez Unię Europejską w ramach programu Erasmus+ KA1, Mobilność Kadry Edukacji Szkolnej.

Projekty realizowane w ramach tej akcji mają na celu podniesienie jakości pracy szkoły oraz wdrożenie rozwiązań i wiedzy zdobytej przez jej pracowników w trakcie wyjazdów zagranicznych.

Udział w projekcie umożliwia nawiązanie lub pogłębienie współpracy międzynarodowej, dzięki czemu zarówno pracownicy szkoły, jak i sama szkoła zyskują szansę poznania nowoczesnych i innowacyjnych rozwiązań w obszarze edukacji szkolnej, które będą wykorzystywane w codziennej pracy dydaktycznej, jak również przyczynią się do lepszego funkcjonowania placówki.

Projekt wpisuje się w strategię rozwoju szkoły, ze szczególnym uwzględnieniem innowacyjności, współpracy międzynarodowej, samokształcenia kadry, współpracy ze środowiskiem i rozwojem bazy szkoły.

W kursach językowych, metodyczno-językowych oraz specjalistycznych weźmie udział 13 nauczycieli różnych przedmiotów z naszej placówki. Szkolenia będą przeprowadzone w Wielkiej Brytanii, we Włoszech, Grecji, Niemczech oraz na Malcie. Wszystkie szkolenia były dobrane do założeń zawartych w Europejskim Planie Rozwoju Szkoły.

Projekt został wysoko oceniony i zaakceptowany przez Narodową Agencję w Warszawie. Autorem wniosku i głównym koordynatorem jest p. Ludmiła Makoviychuk, a wspiera i nadzoruje prawidłowość realizowanych działań pani dyrektor Joanna Suchowolak.

Erasmus+

Z dniem 15 listopada 2016 roku w naszej szkole jest realizowany kolejny projekt finansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój na zasadach Programu Erasmus+. Sukcesem jest dla nas to, że nasz projekt "English- a Bridge to the Future"(Angielski mostem ku przyszłości) zdobył uznanie i pozwoli nam

na realizację postawionych zadań, które niewątpliwie wpłyną na jakość pracy w naszej szkole co będzie korzystne nie tylko dla całej kadry pedagogicznej, ale i dla uczniów. Projekt będzie realizowany przez 8 nauczycieli ZSO w Józefowie nad Wisłą i będzie trwał 19 miesięcy od 15.11.2016 do 14.06.2018. Głównym celem projektu jest nabycie kompetencji kluczowych i zawodowych przez przedstawicieli kadry pedagogicznej dzięki udziałowi w zagranicznych mobilnościach; podniesienie kompetencji językowych nauczycieli różnych przedmiotów w celu zaangażowania kadry w realizację współpracy międzynarodowej w ramach projektów unijnych i e-Twinning oraz doskonalenie kompetencji me-

todycznych nauczycieli języka angielskiego w celu podniesienia efektywności nauczania języka angielskiego w naszej szkole. W ramach projektu uczestnicy otrzymają dofinansowanie na udział w szkoleniach za granicą, które są zgodne z zasadami Erasmus+. Całkowita kwota przyznanej dotacji to 23 144.000 Euro (98 028,73 PLN). W ramach realizacji projektu zaplanowane są wyjazdy nauczycieli naszej placówki do London, Oxford, Cambridge w Wielkiej Brytanii. Nauczyciele wezmą udział w dwutygodniowych kursach, warsztatach. Nauczyciele angiści mają możliwość udoskonalić swoje umiejętności językowe na kursach językowo- metodycznych, a nauczyciele innych przedmiotów niż język angielski wezmą udział w kursach językowych. Mimo kursów językowych zaplanowany jest szereg ciekawych działań, które będziemy realizować w naszej szkole. Realizacja projektu pozwoli na podniesienie kompetencji kluczowych nauczycieli (a w dalszej perspektywie uczniów, niewątpliwie zwiększy komunikację **kadry w języku angielskim**. **Podniesie umiejętności informatyczne nauczycieli. Zdobyta wiedza i umiejętności oraz praktyka będą doskonałym narzędziem do pracy z dziećmi, promocji szkoły oraz dzielenia się przykładami dobrych praktyk z innymi.**

Projekty realizowane w ramach tej akcji mają na celu podniesienie jakości pracy szkoły oraz wdrożenie rozwiązań i wiedzy zdobytej przez jej pracowników w trakcie wyjazdów zagranicznych.

Udział w projekcie umożliwia nawiązanie lub pogłębienie współpracy międzynarodowej, dzięki czemu zarówno pracownicy szkoły, jak i sama szkoła zyskują szansę poznania nowoczesnych i innowacyjnych rozwiązań w obszarze edukacji szkolnej, które będą wykorzystywane w codziennej pracy dydaktycznej, jak również przyczynią się do lepszego funkcjonowania placówki.

Erasmus+ ICT in active learning and teaching-inspiring, challenging, terrific

Z dniem 1 września 2016 roku nauczyciele i uczniowie Zespół Szkół Ogólnokształcących w Józefowie nad Wisłą rozpoczynają pracę w ramach programu Erasmus+. Realizacja zadań jest zaplanowana na 3 lata, a całkowita kwota przyznanego budżetu to 24.160

euro. Tytuł naszego projektu brzmi „ICT in active learning and teaching-inspiring, challenging, terrific”.

Naszymi szkołami partnerskimi są:

- Jelgavas Valsts gimnazija, Łotwa
- Istituto d'Istruzione Superiore Leonardo da Vinci, Włochy
- Namik Karamanci Fen Lisesi, Turcja
- Agrupamento de Escolas de Murallas do Minho, Portugalia
- Bernardusscholen 2 (37887), Belgia
- Oostvaarderscollege, Holandia

W ramach prac nad projektem odbędą się dwa spotkania warsztatowe z udziałem młodzieży, tzw. Learning/Teaching/Training Activities, w których weźmie udział 6 uczniów naszej szkoły. Spotkania te będą miały miejsce na Łotwie i w Turcji.

Nauczyciele wyjadą na projektowe spotkania do Portugalii (październik 2016r.), Belgii (wrzesień 2017r.), Turcji (maj 2018r.), Holandii (wrzesień 2018r.), Łotwy (maj 2019r.), Włoch (czerwiec 2019r.)

Jesteśmy gospodarzami drugiego spotkania, które będzie miało miejsce w maju 2017 roku.

Projekt „ICT in active learning and teaching-inspiring, challenging, terrific” zakłada poznanie i wykorzystanie nowoczesnych technologii informacyjnych w aktywnym uczeniu się i nauczaniu, naukę i wymianę doświadczeń, poznanie szerokiego wachlarza metod stosowanych w pracy z naszymi uczniami, naukę i rozwój kadry pedagogicznej. Podczas realizacji tego projektu zdobędziemy wiedzę, prak-

tykę i rozwinie my się jako nauczyciele, poprawimy sposób w jaki pracujemy z korzyścią dla naszych uczniów.

Dodatkowo projekt umożliwi uczniom, ich rodzicom i opiekunom oraz lokalnej społeczności poznanie innych kultur, a przede wszystkim pokazanie swoich obyczajów i różnorodności na tle innych krajów europejskich, podczas wizyt zagranicznych gości w naszej placówce. Cała społeczność szkolna poszerzy swoją wiedzę jak i horyzonty, mając świadomość wzajemnego przenikania się kultur, podobieństw i różnic między krajami tej samej wspólnej Europy. Koordynator projektu: Natalia Puszek

GINA JÓZEFÓW NAD WISŁĄ- CZŁONKOSTWO I DZIAŁALNOŚĆ W STOWARZYSZENIACH I ZWIĄZKACH.

„Połączenie sił to początek, pozostanie razem to postęp, wspólna praca to sukces.”
/H.Ford/

LOKALNA GRUPA DZIAŁANIA
OWOCOWY SZLAK

Lokalna Grupa Działania "Owocowy Szlak" - <http://www.lgdowocowyszlak.pl/>

Reprezentanci Gminy:

Grzegorz Kapica – wiceprezes LGD

Joanna Suchowolak – członek Rady

LGD

Stowarzyszenie powstało 11.05.2006 roku. **Głównymi celami działalności Lokalnej Grupy Działania „Owocowy Szlak” jest:** działanie na rzecz zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich, aktywizowanie oraz wspieranie społeczności obszarów wiejskich, realizację Lokalnej Strategii Rozwoju (LSR) opracowanej dla Stowarzyszenia, promocję obszarów wiejskich, wsparcie i wdrażanie programów rozwoju o celach zgodnych ze statutem Stowarzyszenia, finansowanych przez środki pochodzące z budżetu państwa, budżetu samorządów terytorialnych, funduszy strukturalnych Unii Europejskiej oraz inne podmioty krajowe i zagraniczne, działalność edukacyjna, doradcza, szkoleniowa oraz informacyjna społeczności obszarów wiejskich, szczególnie w zakresie możliwości korzystania i wdrażania programów rozwoju, wspieranie działalności wspomagającej rozwój społeczności i wspólnot lokalnych, rozwój społeczeństwa obywatelskiego, upowszechnienie sportu i turystyki na obszarach wiejskich, wspieranie działalności ekologicznej, promocja działań partnerskich, szczególnie w kontekście współpracy trójsektorowej, prowadzenie działalności naukowej oraz badawczej dotyczącej obszarów wiejskich, promocja działalności Stowarzyszenia, troska o dziedzictwo kulturowe, w tym lokalne produkty regionalne, współpraca z innymi organizacjami krajowymi i zagranicznymi o celach zbieżnych z działalnością statutową Stowarzyszenia, szczególnie z innymi partnerstwami trójsektorowymi.

Lokalna Organizacja Turystyczna „Kraina Lessowych Wąwozów” -
<http://www.kraina.org.pl/>

Reprezentant Gminy:

Grzegorz Kapica – członek Stowarzyszenia

Kraina Lessowych Wąwozów położona jest w zachodniej części województwa lubelskiego, a jej nazwa nawiązuje do największego w Europie skupiska lessowych wąwozów, które znajdują się w naszym regionie. To wyjątkowy, poprzecinany wąwozami i jarami region z charakterystycznymi dla tego miejsca najwyższymi średnimi temperaturami powietrza oraz najdłuższym okresem wegetacji. Występuje tu wiele rzadkich gatunków roślin, a także niezwykle zróżnicowana fauna. Na obszarze tym usytuowanych jest kilka rodzajów cennych przyrodniczo obszarów, takich jak: rezerваты przyrody, parki krajobrazowe, obszary chronionego krajobrazu. Największy z nich - Kazimierski Park Krajobrazowy wraz ze swoją otuliną, zasięgiem obejmuje ponad połowę Krainy Lessowych Wąwozów. Sercem regionu jest rzeka Wisła wraz ze swoimi rozlewiskami i dopływami, otoczonymi malowniczymi brzegami.

Każda z gmin Krainy Lessowych Wąwozów jest inna, przez co każda wyjątkowa i równie atrakcyjna turystycznie. Wszystkie przyciągają urokliwymi krajobrazami, niezwykle ciekawymi zabytkami, smaczną kuchnią i gościnnością ludzi. Wyjątkowe walory przyrodnicze sprawiają, że jest to wymarzone miejsce do uprawiania różnych form turystyki aktywnej. Głównymi celami działalności Organizacji jest: stworzenie zintegrowanego systemu informacji, promocji i rezerwacji turystycznej, pomoc członkom organizacji w zakresie pozyskania i wykorzystania funduszy strukturalnych, działanie na rzecz poprawy infrastruktury turystycznej, opracowanie i wdrażanie strategii rozwoju turystyki.

wanego systemu informacji, promocji i rezerwacji turystycznej, pomoc członkom organizacji w zakresie pozyskania i wykorzystania funduszy strukturalnych, działanie na rzecz poprawy infrastruktury turystycznej, opracowanie i wdrażanie strategii rozwoju turystyki.

Związek Gmin Lubelszczyzny

<http://www.zgl.pl/>

Reprezentant Gminy:

Grzegorz Kapica – członek Zarządu

Związek Gmin Lubelszczyzny jest stowarzyszeniem, które powstało w 1995 roku z inicjatywy 26 gmin wiejskich byłego województwa lubelskiego. Ze względu na charakter założycieli przyjęło wtedy nazwę Związek Gmin Wiejskich Lubelszczyzny. Zmiana nazwy nastąpiła w 1998 roku po przystąpieniu do Stowarzyszenia kilku miast naszego województwa. Po reformie administracyjnej Polski, która nastąpiła w 1999 roku, do Związku przystąpiły gminy z dawnych województw: białskiego, chełmskiego i zamojskiego. Związek jest Stowarzyszeniem dobrowolnym, w związku z czym liczba jego członków ciągle ulega zmianie. Obecnie należy do nas 89 gmin. Formalnie, wolę przystąpienia do Związku wyraża Rada danej Gminy w formie uchwały, a jej przedstawicielem jest wójt, burmistrz lub prezydent miasta albo osoba przez nich upoważniona.

Głównym celem działalności Związku jest reprezentowanie i obrona interesów gmin. Problemy dotyczące nasze samorządy dla wszystkich są takie same, niezależnie od liczby mieszkańców czy wielkości budżetów. Różni je tylko skala. Każde podejmowane przez Związek działanie dotyczy wszystkich gmin i rezultaty aktywności Związku docierają do wszystkich samorządów Lubelszczyzny.

Celowy Związek Gmin – Proekob-
<http://www.proekob.pl/>

Reprezentant Gminy:

Grzegorz Kapica – członek Zarządu
 Robert Główka – członek Zgromadzenia

PROEKOB powstał dzięki wytrwałej pracy, skutecznym decyzjom oraz umiejętności współpracy 15 samorządów gminnych. Całkowity koszt inwestycji to blisko 45 mln złotych z czego unijne dofinansowanie to ponad 32 mln zło-

tych. Pozostałą część środków dołożyły gminy zrzeszone w Celowym Związku Gmin. Zakład prowadzi gospodarkę odpadami na obszarze zamieszkiwanym przez blisko 138 tys. mieszkańców powiatu lubelskiego, puławskiego i opolskiego. Gmina Józefów nad Wisłą jest współwłaścicielem Zakładu Zagospodarowania Odpadów PROEKOB.

Stowarzyszenie „Owoce Inwestycji”

Reprezentant Gminy:

Grzegorz Kapica – członek Zarządu

Celem Stowarzyszenia jest wspieranie i rozwój przedsiębiorczości na terenie gmin Opole Lubelskie i Józefów nad Wisłą, promocja marki Owoce Inwestycje, podejmowanie inicjatyw przemiany przedsiębiorczości, aktywizacja lokalnego rynku pracy, dostosowywanie kwalifikacji kadr do lokalnego rynku zatrudnienia, utworzenie platformy wymiany doświadczeń, szerzenie wzorów i dobrych praktyk postaw przedsiębiorczych oraz podtrzymywanie współpracy pomiędzy samorządami i lokalnymi firmami.

100-LECIE OCHOTNICZEJ STRAŻY POŻARNEJ W CHRUŚLINIE

Ochotnicza Straż Pożarna w Chruślinie powstała w 1918 r. z inicjatywy kowala Juliana Niewielskiego (pierwszy naczelnik) i Józefa Chmiela pod nazwą Straż Ogniowa i zrzeszała kilkunastu mężczyzn. Dyrektor szkoły podstawowej Władysław Góralski prowadził kronikę i zapisywał w niej ważniejsze wydarzenia dotyczące Straży Ogniowej. Pierwszy sprzęt do gaszenia to były wiadra, a wodę czerpano z rzeki Podlipie. Dzięki swojej odwadze i zaangażowaniu strażacy zapracowali sobie na uznanie i szacunek wśród mieszkańców Chruśliny i okolicznych wsi. Ich ofiarna praca uchroniła wiele gospodarstw od poważnych strat materialnych.

Tuż przed wybuchem II wojny światowej do straży należało ok. 24 strażaków, m.in.: Czesław Siudym- naczelnik, Stanisław Dul, Bronisław Smętek, Władysław Żurawski, Stanisław Rembisz, Michał Sochaj, Adolf Siudym, Lucjan Dąbrowski. Mieli pierwsze mundury-zielone, drelichowe i czapki rogatywki, jednak brakowało butów. Do pożaru wzywała trąbka, którą używał Jan Toczek. Jego brat- Adam zaprzęgał swoje konie do wozu na żelaznych kołach wyposażonego w ręczną pompę i z takim wyposażeniem walczyli z żywiołem.

Według naocznego świadka- Bolesława Siudyma, straż dbała również o rozrywkę na wsi. Były potańcówki „pod chmurką” na których przygrywali Jan Szwed z synem Zdzisławem z Owczarni.

Strażakom brakowało nie tylko odpowiedniego sprzętu gaśniczego, ale i własnego budynku. Pod koniec lat 30-tych zaczęto budowę pierwszej remizy. Na ten cel drzewo przywozili strażacy z własnych lasów. Budowę przerwała II wojna światowa. W tych trudnych czasach strażacy szybko dostosowali się do nowej rzeczywistości i nowych zadań, jakie niosła ze sobą wojna. Pełnili warty przy niedokończonej strażnicy, kościele parafialnym w Bobach. Współpracowali z partyzantami, ostrzegali przed zbliżającymi się do wsi wojskiem wroga.

2.VI.1944 r. Niemcy dokonali pacyfikacji Chruśliny. Bombardowanie wsi przyniosło duże straty w ludziach

i budynkach. Zginęło wtedy 7 osób, a ponad połowa budynków w raz z nieukończona strażnicą spłonęła. Strażacy stracili sprzęt gaśniczy i kroniki pisane przez Władysława Góralskiego.

Po zakończeniu wojny podjęto decyzje o budowie nowej siedziby dla straży. Stanęła ona na terenach wspólnoty wiejskiej. Była drewniana. OSP zrzeszało wówczas 37 strażaków na czele których był Władysław Góralski. W tamtym okresie do pożaru wyjeżdżały 4 wozy konne. Ich właściciele nie musieli odpracowywać tzw. „Szarwaraku” (np. przy budowie dróg). Konne zaprzęgi służyły OSP Chruślina do lat 70-tych. Było to wówczas już kilkanaście zaprzęgów. Do podstawowego sprzętu

strażackiego należało: wspomniane wozy konne, beczkowóz, pompa ręczna, drabina, ręczna sikawka, węże, toporki i bosaki.

W latach 60-tych zaczęto organizować zawody strażackie, w których ochotnicy z Chruśliny zawsze brali udział. W tym okresie straż wzbogaciła się o motopompę PO3, która została zdana w 1968 roku, a jej miejsce zastąpiła nowa motopompa Polonia PO3. Lata 70-te przyniosły jednostce wiele zmian. Pojawił się samochód bojowy Zuk z dwukółką i wężami, który służył do 1987 r.

Do OSP dołączyło wielu młodych ochotników z nowymi pomysłami i planami. Wtedy też postanowiono wybudować nową, murowaną strażnicę, która powstała etapami z braku funduszy. Mniej więcej w tym samym czasie powstawał budynek szkoły podstawowej, przy którym aktywnie pracowali strażacy.

Dzisiaj OSP Chruślina liczy 43 strażaków. Cieszy to, że coraz więcej mło-

dzieci, nauczycieli i pracowników szkół. Co roku uczestniczą w zawodach strażackich. W roku 2018 nasza jednostka zajęła II miejsce.

W 2015 roku przy OSP Chruślina powstała drużyna dzieci, która na dzień dzisiejszy liczy 21 osób. Młodzi kandydaci na strażaków są bardzo aktywni: biorą udział w ćwiczeniach, przygotowują się do przyszłorocznych zawodów młodzieżowych drużyn pożarniczych.

Prze te 100 lat wiele zmieniło się. Wieś wypiękniła, straż zyskała nowszy sprzęt, zmienili się druhowie. Jedyne co nie zmieniło się to przyświecające strażakom hasło: "BOGU NA CHWAŁĘ, LUDZIOM NA RATUNEK".

Tekst: Ewa Rakowska

Z okazji jubileuszu 100-lecia OSP w Chruslinie, druhowie zostali odznaczeni:

Zenon Kilian, Wiesław Malicki, Kamil Matyka, Marcin Michałek, Mirosław Molesztak, Piotr Pietroń

- Odznaczenie za wysługę 60 lat – Zygmunt Chmiel, Eugeniusz Kręcisz, Henryk Niewielski
- Odznaczenie za wysługę 55 lat- Ryszard Molesztak, Stanisław Zawadzki
- Odznaczenie za wysługę 50 lat: Ryszard Wilczopolski, Stanisław Michałek, Stanisław Wilczopolski
- Odznaczenie za wysługę 45 lat- Józef Długosz, Józef Michałek
- Odznaczenie za wysługę 40 lat- Grzegorz Dabrowski, Zenon Kilian, Leszek Rakowski, Edward Turowski, Aleksander Wilczopolski
- Odznaczenie za wysługę 35 lat- Bonifacy Żurawski
- Odznaczenie za wysługę 30 lat- Piotr Traczyk, Włodzimierz Duda, Sławomir Moleśtak
- Odznaczenie za wysługę 25 lat- Radosław Matyka, Mariusz

- Złoty Znak Związku OSP RP – Ryszard Wielkopolski
- Medal Honorowy im. Bolesława Chomicza- Ryszard Moleśtak
- Złoty medal za zasługi dla pożarnictwa: Zygmunt Chmiel, Eugeniusz Kręcisz, Stanisław Michałek, Henryk Niewielski, Stanisław Wilczopolski, Stanisław Zawadzki
- Srebrny medal za zasługi dla pożarnictwa: Józef Długosz, Grzegorz Kapica, Radosław Matyka, Józef Michałek, Mariusz Mikołajewicz, Dariusz Moleśtak, Sławomir Moleśtak, Mariusz Rakowski, Leszek Rakowski, Piotr Traczyk, Edward Turowski, Aleksander Wilczopolski, Sławomir Wilczopolski
- Brązowy medal za zasługi dla pożarnictwa: Artur Brzuszek, Piotr Brzuszek, Grzegorz Dąbrowski,

Mikołajewicz, Dariusz Moleśtak, Mariusz Rakowski

- Odznaczenie za wysługę 20 lat- Wiesław Malicki, Mirosław Molesztak, Sławomir Wilczopolski
- Odznaczenie za wysługę 15 lat- Piotr Pietroń, Marcin Michałek
- Odznaczenie za wysługę 10 lat- Piotr Brzuszek, Leszek Wróbel, Artur Brzuszek, Kamil Matyka, Krzysztof Wilczopolski, Łukasz Moleśtak
- Odznaczone: Ewa Rakowska, Katarzyna Traczyk, Edyta Pietroń, Agata Mikołajewicz, Dorota Moleśtak, Gabriela Moleśtak, Dorota Brzuszek, Sławomira Matyka, Małgorzata Wróbel

DOŻYNKI

*Zaścielaj, panie, stoły i ławy,
Idzie do ciebie gość niebывwały.
Plon niesiemy plon..."*

DOŻYNKI - największe w roku święto gospodarskie rolników będące ukończeniem ich całorocznego trudu, obchodzone po zakończeniu prac polowych i zebraniu plonów, a głównie plonu zbóż. W dawnej Polsce zwanego je również Wieńcowem (od najważniejszego ich symbolu wieńca ze zbóż i kwiatów) lub Okrężnem (od starodawnego obyczaju jesienno-obchodzenia, lub objeżdżania, czyli okrążania pól po sprzęcie zboża). Dożynki obchodzono w Polsce prawdopodobnie już w XVI lub na przełomie XVI i XVII wieku, kiedy na naszych ziemiach rozwinęła się gospodarka folwarczno-dworska. Urządzali ją dla żniwiarzy właściciele majątków ziemskich. Była to zabawa, poczęstunek i tańce - w nagrodę za dobrze wykonaną pracę przy żniwach i zebrane plony. Żniwa były bowiem uwieńczeniem wielkiego gospodarskiego trudu, od efektów którego, od ilości i jakości zbiorów, zależała ludzka egzystencja. Obchody dożynkowe rozpoczynały się wiciem wieńca, z pozostawionych na polu zbóż, z kiści czerwonej jarzębiny, orzechów, owoców, kwiatów i kolorowych wstążek. Wieńce dożynkowe miały zwykle kształt wielkiej korony lub koła. W przeszłości umieszczano w nich także żywe (a z czasem sztuczne) koguty, kaczątko lub małe gąski, bo miało to zapewniać piękny i zdrowy przychówek gospodarski. Wieńce dożynkowe nazywane były plonem (bo uosabiały wszystkie zebrane plony i urodzaj). Niosła go na głowie lub wyciągniętych rękach najlepsza żniwiarka, czasami z pomocą parobków i innych żeńców. Za nią postępował orszak

odświętnie ubranych żniwiarzy, niosących na ramionach przybrane kwiatami, wyczyszczone kosy i sierpy. Wieńce niosono do kościoła, do poświęcenia; następnie ze śpiewem w uroczystym pochodzie, udawano się do dworu lub do domu właściciela pola - gospodarza dożynek. Pieśni śpiewane przez idących z wieńcem żniwiarzy mówiły o ich trudzie i o plonie, o różnych miejscowych wydarzeniach, wyrażały troskę o przyszłe urodzaje i życzenia przyszłych dobrych plonów oraz nadzieję na zasłużony poczęstunek i zabawę. Były prawdziwą, bo zawsze aktualną kroniką wsi. Gospodarz dożynek - najczęściej dziadzi - z szacunkiem przyjmował wieńce od przodownicy, osobiście wnosił go do domu i ustawiał na stole, po czym prosił przodownicę do tańca. Następnie prowadził wszystkich do stołów, ustawionych na dziedzińcu lub w stodole i częstował ich dobrym jedzeniem i napitkiem. Po uczcie rozpoczynały się tańce, trwające nieraz do późnych godzin nocnych. Wieńce dożynkowe przechowywano w stodole, aż do następnego roku, do nowego siewu, a wykruszone z niego ziarna wsypywano do worków z ziarnem siewnym.

Dożynki Gminne zakończyły kolejny rok ciężkiej pracy rolników Gminy Józefów nad Wisłą. Były nie tylko okazją do świętowania, ale przede wszystkim okazją do wyrażenia wdzięczności i szacunku dla pracujących na roli, którym zawdzięczamy codzienny chleb i możliwość czerpania z owoców ich pracy. Dożynki to święto radości z obfitych plonów zapewniających dostatek wszystkim mieszkańcom, a symbolem dożynek są przepiękne wieńce z kłosów zbóż i tradycyjny bochen chleba z tegorocznej mąki.

W niedzielę 2 września mieszkańcy gminy Józefów nad Wisłą zgromadzili się na dożynkach gminnych w Basoni. Uroczystość rozpoczęła się korowodem dożynkowym w asyście pocztów sztandarowych szli kapłani, przedstawiciele władz samorządowych, zaproszeni goście, delegacje z wieńcami dożynkowymi oraz społeczność gmina. Na mszy świętej polowej celebrowanej przez Księdza Kanonika Stanisława Stępnia oraz Księdza Mirosława Bieleckiego, odprawianej w pięknej scenerii lasu sosnowego, dziękowaliśmy Bogu za tegoroczne zbiory i prosiliśmy Go o błogosławieństwo dla rodzin i na trud pracy w naszych gospodarstwach. Po Mszy Świętej był słodki poczęstunek przygotowany przez mieszkańców z Parafii pw. Wszystkich Świętych w Rybitwach.

Na scenie zaprezentowali się lokalni artyści i wychowankowie Gminnego Centrum Kultury w Józefowie nad Wisłą. Publiczność bawiła się razem z Biesiadą Polską oraz z zespołem Aranż do późnych godzin wieczornych.

Za ogrom pracy poświęconej w przygotowanie i organizację tegorocznych dożynek dziękujemy z całego serca Pani Sołtys Anecie Burda, Radzie Sołeckiej i mieszkańcom Basoni. Dzięki ich determinacji, poświęceniu i wzorowej współpracy odbyły się przepiękne, okazałe i bogate uroczystości dożynkowe oraz wspaniały festyn ludowy.

DOŻYŃKI WOJEWÓDZKIE W RADAWCU

Podczas dożynek wojewódzkich w Radawcu reprezentantami Gminy Józefów nad Wisłą byli zawodnicy KS Wisła Józefów wraz z trenerem Karolem Jaruzelem. Drużyna wzięła ze sobą Wieniec dożynkowy wykonany przez Wałowianki - Stowarzyszenie na rzecz wsi Wałowice. Wieniec łączył tradycyjny sposób wykonania, jak również w związku z charakterem i delegacją piłkarską nowoczesność. Przedstawiał cztery ramiona oplecione 8 rodzajami zbóż (pszenica, pszenżyto, żyto, jęczmień, len, owies, kukurydza, sorgo), których zwieńczeniem na samej górze jest krzyż.

W centralnej części na wzniesieniu umieszczony był symbol delegacji „Wisłki” Józefów nad Wisłą - piłka nożna. Całość dodatkowo ozdobiona ziołami, trawami i kwiatami pochodzącymi z łąk i pól naszej gminy.

DOŻYNKI PREZYDENCKIE - SPAŁA 2018

Stowarzyszenie Wałowianki oraz zespoły „Mały Józefów” i „Boiszczanki” działające przy Gminnym Centrum Kultur w Józefowie nad Wisłą w dniu 16.09.2018 miały możliwość uczest-

nictwa w Dożynkach Prezydenckich Spała 2018. Dzięki zaproszeniu Kancelarii Prezydenta RP mieliśmy możliwość przeżywania uroczystości w Spale i zaprezentowania swoich

umiejętności wokalne i tanecznych oraz gawędziarskich. Wałowianki przekazały Parze Prezydenckiej koszyk obfitości.

„DUCHOWA PIELGRZYMKA” - SZLAKIEM PARAFII GMINY JÓZEFÓW NAD WISŁĄ

Parafia Boiska, pw. Zwiastowania Pańskiego

Parafia powstała w 1614 r. Poprzednio miejscowość należała do Rybitw. Nową parafię uposażyła Katarzyna Myszkowska. Z czasem obszar parafii uległ pomniejszeniu. Początkowo należała do dekanatu chodelskiego i urzędowskiego (do XIX w.), później do janowskiego, kraśnickiego i obecnie ponownie do urzędowskiego. Dawniej przy par. istniał szpital. Z XVIII w. jest wiadomość o bibliotece

parafialnej złożonej z kilkudziesięciu dzieł (do dzisiaj zachowało się ok. 20 starych ksiązek). II wojna światowa pochłonęła szereg ofiar z terenu parafii, wśród nich proboszcza - ks. Lisińskiego oraz kościelnego. Obecny cmentarz grzebalny jest używany od 1817 r. Plebania odnowiona w 1996 r. Archiwum zawiera m. in. księgi metrykalne od 1700 r., zgonów od 1817, pisaną przez kilku proboszczów krótką kronikę parafialną. Obecnym proboszczem jest ks. Janus Marek Waldemar.

Liczba wiernych: 1274

Odpust: Zwiastowanie Pańskie - 25.03
Przemienienia Pańskiego - 6.08

Msze święte: niedziele: 9, 11

święta: 9, 11

dni powszednie: 17 zimą i 18 latem

Kancelaria: czynna 9 - 10 i 17 - 18

Miejscowości: Boiska kol., Boiska Stare, Dębina, Idalin, Sosnowa Wola, Stefanówka, Ugory,

Parafia Józefów nad Wisłą, pw. Bożego Ciała

W 1688 r. Józefów otrzymał prawa miejskie (lokacja we wsi Kołczyn). Miejscowość była położona na terenie parafii Rybitwy. Potoccy, posiadając tu znaczny ośrodek, postanowili wybudować tu kościół. W 1691 r. plan ten zrealizował Andrzej Potocki, fundując nie tylko świątynię, ale również klasztor dla bernardynów (zabudowania były drewniane). Dnia 11.12.1729 r. na skutek pożaru wszystko uległo zniszczeniu. Nowe zabudowania, murowane, wzniesiono w latach 1730-43. Obok kościoła powstał połączony z nim 2-kondygnacyjny budynek klasztorny. Przy k-le istniał także drewniany szpital dla ubogich oraz biblioteka, której zasoby po kasacie domu przewieziono do klasztoru bernardynów w Krakowie. Od poł. XVIII w. przy świątyni działały 3 bractwa: św. Franciszka, od 1759 r.; Niepokalane-go Poczęcia NMP, od 1759 r. i św. Anny od 1744 r. Pod koniec XVIII w. w klasztorze przebywało 10 kapłanów. W 1864 r. klasztor został skasowany. Przejściowo urządzono w nim więzienie, później zamieszkiwali tu księża obsługujący kościół poklasztorny. W latach 1897-917 mieściła się tu parafia przeniesiona z Rybitw (obowiązywała nazwa par. Józefów-Rybitwy). Pierwszym proboszczem był ks. Alfred

Orłowski. W czasie I wojny światowej budynki kościelne uległy zniszczeniu. Po 1917 r. siedzibę parafii przeniesiono na dawne jej miejsce - do Rybitw.

W 1946 r. na mocy decyzji bpa Stefana Wyszyńskiego, Józefów ponownie stał się siedzibą parafii. Przywrócono jej nazwę Józefów-Rybitwy. Kościół w Rybitwach funkcjonował na zasadach filii. Posługiwał tam rektor będący równocześnie wikariuszem w Józefowie. Dopiero w 1975 r. powstała osobna parafia w Rybitwach i w związku z tym teren dawnej parafii Józefów-Rybitwy podzielono na 2 odrębne jednostki. Parafia Józefów była upo-

sażona w 4,5 ziemi i ogród przykościelny. Plebania została urządzona w dawnym budynku klasztornym - część zabudowań przeznaczono na szkołę. Na terenie par., jeszcze w czasie pobytu zakonników, zrodził się żywy kult św. Antoniego (jego słynący łaskami obraz spalił się podczas pożaru w 1915 r.)

W archiwum parafialnym przechowywane są m. in. akta metrykalne od 1780 r., księga wizytacji biskupich od 1801 r., kronika parafialna. Dawne archiwum bernardynów zostało przewiezione do klasztoru tego zakonu w Krakowie. Obecny proboszczem jest ks. Andrzej

Walencik

Liczba wiernych: 1523

Odpust: św. Antoniego Padewskiego - niedziela po 13.06

Msze święte: niedziele: 9:15, 11:30, 17:00;

święta: 9:15, 18; dni powszednie: 18:00 (zima 17:00)

Kancelaria: czynna poniedziałek, wtorek, środa, czwartek: 7:30 – 8 piątek, sobota: 16 - 17

Miejscowości: Józefów os., Kolczyn, Łopoczno, Wólka Kolczyńska,

Strona www.parafiajosefownadwisla.pl

Parafia Prawno, pw. św. Anny

Na pocz. XVII w. fundatorem nowej placówki duszpasterskiej w Prawnie był Abraham Sieniński. Kościół został uposażony 2,5 łana pola. Uposażenie to zostało powiększone w 1659 r. W połowie XIX w. do kościoła należało ponad 100 mórg ziemi, ale po konfiskacie przez cara pozostało tylko 6. Już w XVII w. Przy k-le funkcjonowała szkoła prowadzona przez bakałarza. W okresie przedrozbiorowym istniała tu również niewielka biblioteka. W tym czasie parafia należała do archidiakonatu zawichojskiego (dekanat Urzędów). Od 1867 r. kościół w Prawnie był filią par. Rybitwy. W 1920 r. par. została ponownie erygowana przez bpa Mariana Fulmana i weszła w skład dekanatu opolskiego. W czasie II wojny światowej wielką tragedię przeżyła wieś Graniczna (została spalona przez Niemców, a ludność wymordowana). W archiwum są przechowywane akta metrykalne z XVIII w. Są tu również księgi wizytacji biskupich

i dziekańskich. W 1908 r. w pobliżu kościoła wzniesiono plebanię z białego kamienia. Jej gruntowny remont przeprowadzono w latach 1998-99. Obecny proboszcz ks. Wiesław Podlodowski

Liczba wiernych: 1142

Odpust: św. Anny - niedziela po 26.07

Msze święte: niedziele i święta: 9, 11;

dni powszednie: 8

Kancelaria: czynna w dni powszednie 8 - 9

Miejscowości: Chruślanki Mazanowskie, Dębniak, Graniczna, Mariampol, Mazanów, Michałów, Miłoszówka, Pielgrzymka, Pocześle, Prawno, Stasin,

Strona <https://prawno.diecezja.lublin.pl>

Parafia Rybitwy, pw. Wszystkich Świętych

Istniała już w 1326 r. Uposażenie stanowiła dziesięcina, pola uprawne, łąki i dochód z 2 karczm. Na skutek przejścia właścicieli Rybitw, Ossolińskich na kalwinizm był tu od lat 80-tych XVI w. do lat 40-tych XVII - silny ośrodek protestancki, zaś przed 1637 r. zaczął funkcjonować zbór kalwiński. Do końca XIX w. istniał przy par. szpital dla ubogich, a w XVIII w. zaczęło działać bractwo szkaplerzne. W okresie przedrozbiorowym par. należała do archidiakonatu zawichowskiego i obejmowała m. in. tereny par. Józefów i Prawno. Stąd od dość dawna był przy k-le proboszcz i wikariusz.

W latach 1897-1917 siedziba par. znajdowała się przy k-le pobernardyńskim w Józefowie. Na mocy dekretu bpa S. Wyszyńskiego z 3.11.1946 r. siedzibę par. na stałe przeniesiono do Józefowa (stąd nazwa podwójna par. Józefów-Rybitwy). Kościół w Rybitwach pozostał świątynią rektoralną, mieszkał tu wikariusz par. Józefów-Rybitwy, będący równocześnie rektorem k-ła. Ponowna erekcja parafii nastąpiła 15.09.1975 r. dekretem bpa B. Pylaka.

Obecnie używany cmentarz grzebalny jest czynny od pocz. XX w., dawny zamknięto pod koniec XIX.

Archiwum parafii prowadzone od 1956 r. zawiera m. in. kroniki par., księgi metrykalne, księgi wizytacji biskupich. Dawne archiwalia, tzn. sprzed 1956 r. przeniesiono do parafii Józefów. Obecny proboszcz ks. Stanisław Stępień

Liczba wiernych: 1609

Odpust: MB Szkaplerznej - niedziela po 16.07

Msze święte: niedziele: 8:30, 10:30; dni powszednie: 8:30

Kancelaria: czynna 8 - 9

Miejscowości: Basonia, Bór, Niesłowice, Nieszawa, Nietrzeba, Rybitwy, Sławny, Studnisko,

Sprostowanie!

W wyniku nieporozumienia w poprzednim numerze gazety podaliśmy pomyłkowo średnie uczniów z Zespołu Szkół Ogólnokształcących w Józefowie nad Wisłą. Były to średnie z I semestru roku szkolnego 2018/2019. Oto wyniki końcowo roczne:

Szkoła Podstawowa im. Adama Mickiewicza

Kucharczyk Klaudia VI a - 5,55
 Julia Hemperek V a- 5,55
 Marta Strawa IV b- 5,45
 Aleksandra Smoczyńska Vb - 5,45
 Agata Maj IVa- 5,36
 Magdalena Janeczko IV c-5,36
 Magdalena Olszówka IV c- 5,36
 Alicja Konior Vb- 5,36
 Karolina Kosmowska VI a- 5,36
 Pietras Aleksandra VI a- 5,36
 Weronika Majerek VII a- 5,36

Samorządowe Gimnazjum Publiczne im. Jana Pawła II

Agata Koziarska III B- 5,56

Anna Majerska II C- 5,40
 Dominik Sakłaski III A- 5,35

Szkoła Podstawowa w Starych Boiskach

Gabriela Kancik - 5,45, klasa VI
 Marta Boczek- 5,36, klasa IV
 Aleksandra Drozd- 5,36, klasa VI

Bardzo Przepraszamy! Redakcja!

CAŁA GMINA CZYTA DZIECIOM

18 października 2018, godz. 9⁰⁰

sala gminastyczna ZSO Józefów nad Wisłą

W programie:

1. Mistrz czytelnictwa roku szkolnego 2017/2018- wręczenie nagród.
2. Wspólne czytanie książki: *Wszystkie moje mamy*
3. Konkursy ze znajomości lektur i znanych książek
4. Zadania z wiedzy ogólnej związane ze 100. leciem Odzyskania Niepodległości
5. Konkurs na najlepszego sobowtóra ulubionego bohatera literackiego.
6. Spektakl teatralny: *Opowieści z Narnii*

ZAPRASZAJĄ

**BURMISTRZ JÓZEFOWA NAD WISŁĄ
 GMINNE CENTRUM KULTURY
 ZESPÓŁ SZKÓŁ OGÓLNOKSZTAŁCĄCYCH**

GMINNE CENTRUM KULTURY w Józefowie nad Wisłą

PONIEDZIAŁEK

- ✓ 15.00-16.30 (dzieci 6lat)- Akademia Małego Piłkarza- trener- Karol Jaruzel
- ✓ 16.30-17.30 Zajęcia Taneczne- Świetlica Wiejska w Prawnie- instruktor Magdalena Gołębiowska
- ✓ 16.00-17.00 Zajęcia Taneczne- Taniec towarzyski- GCK- instruktor Grzegorz Mączka

WTOREK

- ✓ 15.00-16.30 (rocznik 2010)
16.30-18.00 (rocznik 2008)- Akademia Małego Piłkarza- trener- Karol Jaruzel
- ✓ 13.00-14.00 (dzieci 8-9 lat)
14.00-15.00 (dzieci 10-14 lat)
15.00-16.00 (dzieci 4-7 lat)- Zajęcia z akrobatyki- Sala gimnastyczna ZSO- instruktor Darina Just
- ✓ 15.30 Zajęcia plastyczne (dzieci 9-14 lat)- instruktor Anna Jodłowska

ŚRODA

- ✓ 12.00 Dziecięcy Zespół Ludowy- Szkoła Podstawowa w Boiskach-instruktor Kazimierz Jodłowski
- ✓ 15.00 Język angielski dla dzieci- instruktor Sylwia Tomczyk
- ✓ 15.00-16.30 (dzieci 4-5lat)
16.30-18.00 (dzieci 6lat)- Akademia Małego Piłkarza- trener- Karol Jaruzel
- ✓ 16.00-17.00 Zajęcia Taneczne- Taniec towarzyski- GCK- instruktor Grzegorz Mączka
- ✓ 15.00-18.00 Nauka gry na instrumentach- instruktor Kazimierz Jodłowski

CZWARTEK

- ✓ 8.00 Klub AA
- ✓ 15.00 Klub Seniora
- ✓ 15.00-16.00- Zajęcia plastyczne (dzieci 5-8 lat)- instruktor Anna Jodłowska
- ✓ 13.00-18.00 Nauka gry na instrumentach- instruktor Kazimierz Jodłowski

PIĄTEK

- ✓ 15.00-16.30 (rocznik 2008)
16.30-18.00 (rocznik 2010)- Akademia Małego Piłkarza- trener- Karol Jaruzel
- ✓ 16.30-17.30 Zajęcia Taneczne- Świetlica Wiejska w Prawnie- instruktor Magdalena Gołębiowska
- ✓ Dziecięcy Zespół Tańca Ludowego- Szkoła Podstawowa w Boiskach- instruktor Aleksandra Brulińska
- ✓ Nauka gry na instrumentach- instruktor Kazimierz Jodłowski
- ✓ 18.00 Zespół cygański- Tabor- instruktor Kazimierz Jodłowski

